

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 7570 van 8 november 2011
in de zaak A. 202.032/XIV-33.579**

In zake :

XXXXX

bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Stany Buysse
kantoor houdend te 9000 Gent
Kortrijksesteenweg 597
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

Het cassatieberoep, ingesteld op 10 oktober 2011, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 66.189 van 2 september 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 14 oktober 2011 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan naar luid van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevestigen, hervormen, vernietigen wegens een

substantiële onregelmatigheid, of vernietigen omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet kan komen tot de bevestiging of hervorming zonder hiertoe aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. De artikelen 39/69 en 39/76, §1, van de Vreemdelingenwet maken het de partijen bovendien mogelijk onder bepaalde voorwaarden “nieuwe gegevens” ter kennis van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen te brengen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan tenslotte de beslissing van de commissaris-generaal vernietigen en voor een nieuw onderzoek naar de commissaris-generaal terugsturen indien hij van oordeel is dat hij de zaak niet ten gronde kan onderzoeken omdat hij niet beschikt over bepaalde essentiële gegevens en waarvoor het nodig is aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen. Het aldus bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ingestelde beroep heeft een devolutieve werking, waardoor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aan de hand van de voor hem aangevoerde middelen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan hervormen, zonder door de motieven van deze laatste gebonden te zijn. Het beroep tegen de beslissingen van de commissaris-generaal op grond van artikel 39/70 van de Vreemdelingenwet heeft ook een schorsende werking. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen neemt aldus kennis van het geschil in zijn volledigheid en het gaat om een beroep met volle rechtsmacht. Het Grondwettelijk Hof heeft in zijn arrest nr. 81/2008 van 27 mei 2008 eveneens geoordeeld dat uit de voornoemde elementen blijkt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in beginsel over volle rechtsmacht beschikt, wanneer hij op grond van artikel 39/2, §1, van de Vreemdelingenwet optreedt en dat de rechtzoekenden niet van een daadwerkelijke jurisdictionele waarborg zijn beroofd. De Raad van State heeft, in navolging van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, reeds herhaaldelijk gesteld dat artikel 6 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950, (E.V.R.M.) niet van toepassing is op geschillen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf en de verwijdering van vreemdelingen zodat de uiteenzetting van de verzoekster in die zin niet dienstig is. Het eerste middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

De verzoekster geeft in het tweede middel een theoretische uiteenzetting over de vereisten van artikel 13 van het E.V.R.M. waarna zij stelt dat in het bestreden arrest geen enkele afweging inzake de mogelijke schending van artikel 3 van het E.V.R.M. is gebeurd en er dus geen adequate rechtsbescherming is geboden.

De uiteenzetting van de verzoekster betreffende haar “arguable claim” mist feitelijke grondslag nu uit het administratief dossier blijkt dat zij nog maar één asielaanvraag heeft ingediend. De verzoekster toont op geen enkele wijze aan dat de volle rechtsmacht waarover de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wel degelijk beschikt, zoals blijkt uit de behandeling van het eerste middel, niet zou voldoen aan de vereisten van artikel 13 van het E.V.R.M. Bovendien gaat de verzoekster voorbij aan de uitgebreide en concrete motivering in punt 3.7 juncto 3.8 van het bestreden arrest, waarin wordt opgemerkt dat de verzoekster zich niet langer op haar ongeloofwaardig bevonden asielrelaas kan beroepen teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, waarin wordt vastgesteld dat zij met haar algemene kritiek en verwijzing naar algemene informatie niet concreet aantoonst dat er actueel in Tsjetsjenië een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat en waarin wordt opgemerkt dat uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat de situatie in Tsjetsjenië niet van dien aard is dat er voor burgers een reëel risico is op ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2, c), van de Vreemdelingenwet. De verzoekster toont alleszins niet aan dat de toetsing aan artikel 3 van het E.V.R.M. ruimer of anders had moeten zijn dan de feitelijke beoordeling die in het bestreden arrest is gemaakt, ook aangaande het reële risico op ernstige schade. Het tweede middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op acht november tweeduizend en elf, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams